

AGRICULTURA

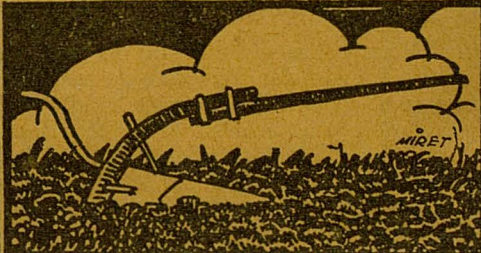
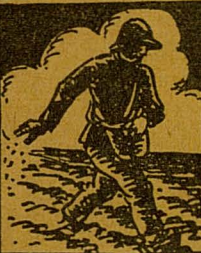
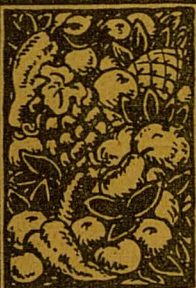
REVISTA AGRICOLA CATALANA

Director: AUGUST MATONS

Col·laboradors:

EX-Professors i tècnics del Departament d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Any IX 20 de gener de 1925 Núm. 2

Plaguicida

Trías per a la destrucció de les plagues del camp i jardins.

Vidicida

Trías per a tenir els vinyars sans i extingir la Filoxera, Oidium, Mildew, insectes, larves, etc.

Ganadicida

Trías per a la higiene i curació del bestiar i aus.

Anofelicida

Trías per a matar mosquits i evitar el Paludisme.

Sanicida

Trías Microbicida, antisèptic, insecticida i parasitocida

!!Agricultors!! !!Ramaders!!

Assegureu les vostres collites-Podeu tenir el vostre bestiar sa emprant

GERMICIDES

Són els únics productes incomparables

Avalats per la patent d'invenció per a tot el món núm. 85124 Practicar un assaig equival a convertir-se en propagador

Consulteu el nostre Departament tècnic que us resoldrà gratuïtament les vostres dificultats

No són verinosos - No corroïxen

Demaneu nostre fullet

Elaborats per:

BONO, CUSÓ i C.^a, LTDA.
Consulat, 1 - Telèf. A. 4978 - BARCELONA

AGRICULTORS

No deixeu d'emprar en els vostres treballs VITÍCOLES

el **NOSPERAL** HOECHST

Substitueix amb avantatge el SULFAT DE COURE

El Producte més pràctic, segur i econòmic

Assajat per les Estacions Vitícoles de l'Estat

Contra el MILDIU, cochillis eudemis

EL NOSPERAL és una pols grisa; es dissol més ràpidament que el Sulfat de Coure.

El NOSPERAL preparat amb calç porta en suspensió aquestes substàncies en estat de extensa divisió, conservant-se indefinidament, mentre que el Sulfat perd molt aviat aquesta propietat; després de la seva preparació, les partícules de sulfat i calç es precipiten formant grumolls. El NOSPERAL-calç, després d'algunes setmanes de preparació, passa sens obstacle per qualsevol polvoritzador.

El NOSPERAL s'aplica al 1 % el mateix a la primera vegada que en els demés tractaments. Pel Sulfat de Coure és necessari l'ús del 1 1/2 al 2 %.

<i>Sulfat de Coure</i>		<i>NOSPERAL</i>	
1. ^{er} tractament (1,0 %)	18	(1,0 %)	18
2. ^{on} » (1,5 »)	27	(1,0 »)	18
3. ^{er} » (2,0 »)	36	(1,0 »)	18
81 kg		54 kg.	

El NOSPERAL és més econòmic que el Sulfat de Coure, més pràctic pel seu ús i més enèrgic pels bons resultats obtinguts.

Productes insecticides - Material per a la vinya - Polvoritzadors i Ensofradors de les millors marques, diferents models - Escaldadors, etc., etc.

VICENS VILA CLOSA

Successor de KEGELS-VILA

Maquinària viti-vinicola :: Productes enològics

Aparells laboratori :: Articles per a boters

Passeig de Gràcia, 88 :: Telèfon 1338 G.

Direcció telegràfica: KEGEVILA

BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anuncidores, citeu AGRICULTURA

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL PENEDÈS

(Societat Anònima) Continuadora de

SERDÀ, ROS I C.^A - Vilafranca del Penedès

AGÈNCIA A BARCELONA: València, 278

PREMSES CONTÍNUES "MABILLE"

Les més perfeccionades : Les més sòlides : Les més econòmiques

PREMSES MECÀNIQUES AUTOMÀTIQUES

PREMSES A MÀ : TREPITJADORES : BOMBES

MANGUERES I AIXETES PER A TINES

Instal·lacions modernes per a Cellers Cooperatius

Productes Enològics : Aparells d'anàlisis de vins

Adobs químics : Sofres i Sulfats

RAJOLS, TEULES, TOTXOS

maons (plens i buits), cairons, etc., deu vostè fabricar-los a màquina, a fi d'obtenir de la terra tot el seu rendiment.

La casa VILLALTA, de Barcelona, és la que millor podrà servir-lo en

Màquines, Forns Assecadors

i tot el que pertany a l'indústria ceràmica i de fabricació de materials per a construcció

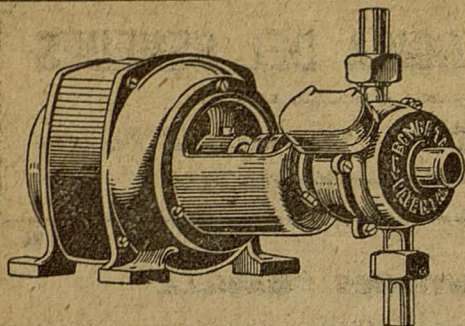
Visiti o escrigui avui mateix a la **SECCIÓ A** de la casa

VDA. J. F. VILLALTA, S. EN C.
BARCELONA

Oficines.
Nou Sant Francisco, 28

Apartat correus n.º 65
Telèfon 569

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

La **BOMBA** que
reuneix les ca-
racterístiques
més avantatjoses

**ES LA
TANK**

La **ÚNICA** que no té estopada
No necessita engrassament

Constructor exclusiu:

J. Maristany Casajuana

Oficines i tallers: Prim, 86
Telèfon 26 B - BADALONA

CLAPÉS Y JULIÀ

abans JOSEP SANTANA SOLER

Agents exclusius per a Catalunya dels Super-
fosfats de la «Compagnie Bordelaise des
Produits Chimiques» de Burdeos.

Sulfat d'Amoníac i Nítrat de sosa.

Arseniat de sosa i Cianur sòdic.

Venedors exclusius del «LYSOL» de la casa
Schulke & Mayr A.G., d'Hamburg.

Gran Via Laietana, 17
BARCELONA
Apartat 226

Compañía Anónima de Productos Químicos

Sulfat de ferro de classes especials per a l'agricultura

Àcids Sulfúric, muriàtic
nítric i fluorhídric. - Amoníac
puríssims i comercials.
Alums, Bisulfats de sosa
Sulfat d'Alúmina, de sosa
de zenc. Mini de plom, Litar-
giri, Sulfur de ferro, etc.

MONCADA, 23
Barcelona

Bàscules caixes per a cabals Pibernat

Parlament, 9
Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRIOLITURA**

Tractors Agrícoles "CLETRAC"

Tipus Tanc

Reconeguts pels tècnics com els de major rendiment i de més utilitat per a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i amant dels seus interessos que desitgi augmentar considerablement el producte de ses finques, deu enterar-se dels avantatges que ofereix el

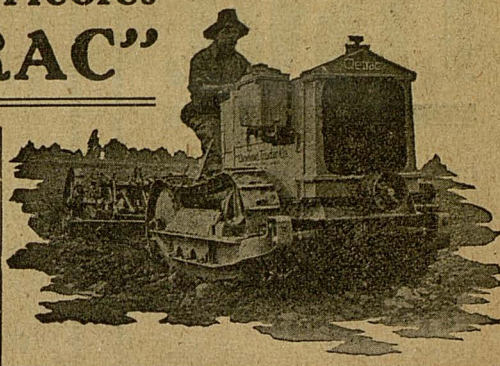
"CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.
per a tota classe de cultius

Pessetes 12,000

Tipus F 9/16 HP.
per a vinyes, horts i petites propietats

Pessetes 7,000

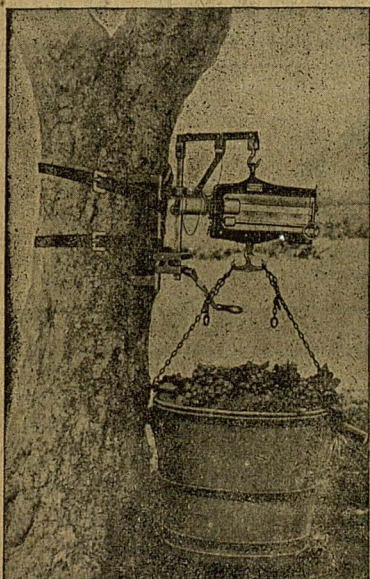
Aparells complementaris de totes classes i marques, a preus considerablement reduïts

Demaneu catàlegs i proves al representant general a Espanya:

Automóvil Saló

Trafalgar, 52

BARCELONA

Báscula IDEAL

Per al Camp
(PATENTADA)

Demaneu
el full i
explicatiu

adaptable per
arreu i fàcilment
transportable

R. ROCH H.

FÀBRICA DE
BÀSCULES I
CAIXES PER
A CABALS

Carretera Coll Blanch, 31 : Tel. 484 H : (Hospitalet) BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunc'adores, citeu AGRICULTURA

LISOL

Insecticida indispensable a
l'Agricultura
Ramaderia
i Higiene

Demani's el fullat «EL LI-
SOL EN AGRICULTURA»
que enviem gratis

De venda en principals Drogueries
i en la fàbrica de

Vallès Germans

Massini, 79 - Sans-Barcelona

Vins SABATÉ

F. GARCÍA RUANO
Lauria, 100 - Telèfon 1614 G.
BARCELONA

Ceps resistents
Grans produccions
Berlandieris

“Centro Vitícola del Panadés”

VILAFRANCA DEL PENADÉS
(Barcelona)

JAUME SABATÉ

Telèfon 1

DEMANIN-SE CATÀLEGS

Agricultors!

Si voleu estalviar temps i
diner, us interessa conèi-
xer els **CULTIVADORS**
“MODEL”

Detalls i ca-
tàlegs gratis

VICENS VILA

Passeig de Gràcia, 88 - Barcelona

Camp d'experiments i ensenyança
gratuita, de 7 a 1, tots els dies, inclús
els diumenges,
Cambrils, 34 i
Camí St. Ge-
nís, 2. Parada
amvia grao-
nada Valcarca

TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial
Pere IV, 109 - Casa fundada en 1855 - Barcelona

Premses i bombes hidràuliques - Trens de sa-
nejament - Arades - Molins de vent - Cilindres
de paper per a calàndries - Tuberies - Preses
i vàlvules de totes classes, etc., etc.

Fundició i construcció de
Maquinària, en general

Especialitat
en maquinària per a

Elevació d'aigües

Fabricació d'olis

Elaboració de vins

Bombes d'èmbol per a
totes les aplicacions

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** - Fora: **Pessetes 10** - Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0'50**

Direcció i Administració : Plaça de Catalunya, 17 (Llibreria Catalonia) : BARCELONA

SUMARI: Llibertat de producció i llibertat de comerç, per *August Matons*. — 1a febra aftosa, altrament anomenada glossopeda i mal de peus, III, per *L. Cervera*. — El conreu del pollancre, I, per *J. M. Riu*. — Estudi sobre l'ús de les sals potàssiques com adob, II, per *C. D.* — Vinga la ploma, per *Joan Sabater*. — El Congrés internacional d'oleicultura, per *Agrícola*. — Comentaris. — Informacions comercials: Vins, per *Pere J. Llorc*; Olis, per *Lluis Andreu*; Cereals, per *Lluis Marsal*; Fruits secs, per *Esteve Homs*. — Noticiari. — Bibliografia, per *R. S.* — Consultori, per *R. S.*

Llibertat de producció i llibertat de comerç

EN veritat, la nostra gent és molt simplista; qui sap com, s'ha acostumat a atribuir al govern una mena de poder sobrenatural i a considerar-lo capaç de resoldre qualsevol dificultat i de superar qualsevol obstacle. Quan una cosa no va bé o sembla que no vagi bé, hom exclama:—si jo fos del govern...—i de seguida exposa un pla d'acció de formidable eficàcia perquè les coses prenguin el camí que haurien de seguir.

Això ha fet que els governs espanyols hagin arribat, d'en mica en mica, a creure's veritablement dotats d'un poder màgic i sobrenatural i que, sense pensar-s'hi gaire, es llencin a intervencions de tota mena.

Cal reconèixer que la intervenció de l'Estat en la producció i en el comerç és una cosa complicada i seriosa i, sobretot, perillosa. Durant la guerra europea, quan els Estats, forçats per necessitats apremiants, ho intervingueren tot o quasi tot, els perills de l'acció de l'Estat es revelaren evidents i els danys foren molt grossos. La prova d'aquesta afirmació hom la troba en el fet que res n'ha quedat. Cessada la guerra ha estat restablert ràpidament un règim complet de llibertat comercial, i el proveïment, els preus, la producció, tot, es regeix admirablement per la llei de l'oferta i de la demanda, que ningú no podrà mai forçar

d'una manera permanent. L'Estat ha passat a ocupar-se d'altres coses igualment serioses, que també són de la seva competència i tothom n'ha sortit guanyant i tothom n'està satisfet, a començar pels governants intelligents que no es veuen obligats, empesos pels clams populars, a ocupar-se demagògicament de problemes difícils, la solució dels quals no està pas en llurs mans — per més que diguin i pensin els governats i per més que un xic vanitosament s'ho creguin molts homes que han arribat al poder.

Considerat abstractament l'Estat, com entitat superior sempre intelligent i sempre animada per un esperit de justícia, hom pot ésser favorable a la seva intervenció en el comerç i en la producció, amb caràcter no solament orientador sinó també de director. En la pràctica, però, les coses canvien profundament d'aspecte. L'Estat no sol ésser intelligent i ben sovint no es mou solament per esperit de justícia. Que ens ho expliquin sinó els vinyaters, que d'aquestes coses de l'Estat en saben un feix des de fa molts anys. O sinó que ens ho expliquin els olivicultors, que d'ençà de la guerra porten uns blaus ben manifestos.

Però el més curiós és que un dels països d'Europa on l'Estat és menys — ¿com ho diríem per no ofendre la senyora censura? — menys intelligent en qüestions econòmiques — no calen proves per demostrar-ho — és Espanya, i no obstant és allí on més tranquilament, més des preocupadament els governs han instaurat i practiquen sense interrupció una política econòmica intervencionista, els resultats de la qual tots hem tingut ocasió de lamentar.

L'oli puja de preu i alguns consumidors es queixen? L'Estat s'interventa de seguida una política complicada mitjançant la qual obté solament de perjudicar l'exportació sense aconseguir una rebaixa efectiva. El blat s'encareix? Seguint el mateix sistema, es limita, es controla, es lliga i el pa continua essent car i dolent.

Ara mateix, prova que el principi no ha estat abandonat malgrat l'experiència, han estat dictades unes disposicions regulant l'explotació dels boscos.

Es diu — fins en la festa de l'arbre es diu — que els arbres en grans masses tenen una influència directa en el règim pluviomètric d'un país. Partint d'aquest principi — que, diguem-ho tot passant, molts agrònoms actualment consideren almenys exagerat — el govern vol regularitzar d'una manera perfecta l'explotació dels boscos i estableix rigidament unes normes, plenes si hom vol de bona intenció però absurdes que si són aplicades acabaran amb els boscos. Gràcies a elles l'amo d'un bosc deixa d'ésser amo del bosc. L'Estat s'ha encarregat de fixar-li com ha d'explotar-lo, quan ha de tallar-lo i en quines condicions.

I es dona el cas, curiosíssim almenys, que un propietari que tingui

ermes les seves terres continua gaudint de tots els seus drets; però si un dia té la dissortada idea de plantar-hi arbres de qualsevol mena, de fusta o de fruit, l'Estat li limita els drets, i li imposa amb tot rigor un sistema d'explotació. Que és com si demà volgués imposar als cultivadors de patates o de blat o de qualsevol planta, de tota la península, les treballades que han de fer, les fórmules d'adob que han d'emprar, etc.

Està molt bé que l'Estat es preocupi d'impedir la desconsiderada destrucció de boscos; el que ja no està bé és que vulgui imposar regles per l'explotació i arribi a establir limitacions que tenen un caràcter d'absoluta absurditat, com quan, per exemple, en el decret de reglamentació dels boscos particulars del 3 de desembre passat, prohibeix l'arrencament de plantacions de garrofers, oliveres, avellaners i ametllers, sense la corresponent autorització governativa, que serà obtinguda després de certes tramitacions no gens senzilles.

No volem pas criticar d'una manera especial aquest decret. El que volem solament és posar en evidència, aprofitant l'ocasió, la deplorable facilitat amb la qual els governs espanyols pretenen reglamentar la producció. Reglamentació que, en la pràctica, vol dir pertorbació.

AUGUST MATONS

La febre aftosa, altrament anomenada glossopeda i mal de peus ⁽¹⁾

III

Com es combat una invasió de la malura?

HEUS aquí una pregunta que s'han formulat tots els governs de països civilitzats. El ministeri de *Foment* de Espanya dictà en 18 de desembre de 1914 un Reial Decret per l'execució de l'articulat de l'anomenada llei d'epizooties en el qual es diu (article 223) que «la declaració de la febre aftosa anirà seguida de l'aplicació de les mesures següents: Isolament rigorós dels malalts i dels sanes que hagin mantingut contactes, directes o indirectes, amb aquells; empadronament i marca dels mateixos; suspensió de fires, mercats i exposicions i rigorosa observància del prescrit en el capítol IX sobre transport i circula-

(1) Vegi's AGRICULTURA, núms. 22 i 24 de 1924.

ció del bestiar; col·locació d'un rètol que digui *Glosopeda* als estables, deveses, camps, etc., infectats. Unicament es consentirà el transport dels animals (art. 224) sospitosos o malalts que, a juí de l'inspector d'higiene i sanitat pecuàries, no semblin productes patògens, donat el període de desenrotllament de la malaltia, i per tal d'ésser directament menats a l'escorxador. Les pells tindran de sofrir rigorosa desinfecció». Finalment els articles 225 i 226 de la mateixa llei espanyola puntualitzen quan i en quina forma es declararà extingida l'epidèmia i deuran aixecar-se les mesures d'excepció.

A França, ultra la requincalla burocràtica inherent al cas, el Ministeri d'Agricultura, pel mitjà de l'Institut d'Investigacions Agronòmiques, escampa entre ramaders i veterinaris unes fulles de vulgarització de preceptes per a lluitar amb eficàcia contra el mal. Aquesta forma de lluitar contra la glossopeda ha donat resultats excel·lents. Els que dirigíem l'activitat del Laboratori de Patologia Animal, anexe als Serveis de Ramaderia, que sostenia la vella Mancomunitat de Catalunya anàvem a implantar ací el model francès adaptat a les característiques que el mal presenta entre nosaltres. Aquesta adaptació del mètode francès hauria estat afavorida per les excel·lents relacions que el personal del nostre laboratori mantenia amb els professors Carré, Vallée i Daille, que a París i a Tolosa de Llenguadoc estan al front dels Laboratoris de Patologia sostinguts pel Ministeri d'Agricultura. Malauradament, el projecte no esdevingué realitat per causes massa conegudes de tots. Avui, però, la impossibilitat de referir-nos a coses nostres més agradoses no ens priva pas de fer conèixer als nostres lectors el que diuen algunes de les fulles del país veí que anàvem a imitar. Heus aquí la primera instrucció:

Manera d'utilitzar, en la lluita contra la febre aftosa, la sang dels bovins guarits de la malura

Els treballs de Kitt, Loeffler, Perroncito, Roux, Carré i Vallée, els més recents de Lebailly i Desliens i els del «Laboratoire de Recherches», anexe a l'Escola de Veterinària d'Alfort (París), demostren que en els casos que hom no disposi industrialment de quantitats suficients de sèrum antiaftós activíssim, la sang dels bovins que han acabat de passar la malaltia pot ésser també utilitzada per a lluitar contra la febre aftosa.

Aquesta sang, recollida amb gran netedat i injectada a dosi convenient, es comporta si no sempre com mitjà capaç d'evitar la malaltia, almenys com un excellent mitigador de les seves conseqüències, sobretot en els casos d'epidèmia de forma maligna. Aquesta injecció de sang d'animal guarit (*hemoteràpia*), associada a l'inoculació de sang viru-

lenta, proporciona a l'animal una immunitat durable (*hemovacunació*).

La naturalesa i la viriòria diferent que és pròpia del virus aftós de cada país, fa pensar que els mitjans utilitzables per a prevenir la malaltia en cada comarca o centre ramader no podran ésser fornits per un laboratori o institut comú a grans extensions de terreny, sinó que, davant d'una epidèmia de febre aftosa, cada una de les comarques envaïdes haurà de procurar-se localment la sang d'animals guarits i els virus vacunadors.

L'experiència ha demostrat que és força més econòmic i pràctic sangrar parcialment els animals guarits establats, que organitzar centres o escorxadors, fornidors de sang per sagnia total.

Els propietaris d'animals guarits de poc no hauran de tèmmer cap perjudici consecutiu a una sagnia parcial d'aquests. La sagnia parcial en comptes de perjudicar la salut de l'animal la beneficia per tal com facilita l'ulterior eliminació de toxines i alleugereix el treball del cor. Els propietaris d'animals guarits no oposaran, doncs, cap resistència a l'acció dels serveis sanitaris i collaboraran a l'obra comuna donant tota mena de facilitats i contribuint proporcionalment a pagar—en concepte de beneficiats—les despeses que representen els viatges del personal sanitari i la pràctica de l'inoculació.

A. — *Com es fa la tria dels donadors de sang.* — De preferència s'escolliran entre els bovins que tot just acabin de passar el mal. En general pot dir-se que la sang millor és la que es recull en fer la sagnia entre els 12 i els 15 dies que segueixen a l'aparició de les aftes. Cal evitar les sagnies anteriors als 10 dies després de la sortida de les aftes i les posteriors als 25 dies de la dita erupció.

B. — *La sagnia.* — La sagnia es fa a la vena grossa del coll (jugular) pel mitjà d'una cànula esterilitzada. La quantitat de sang extreta oscil·larà entre un i quatre litres, segons el pes de l'animal. Si l'extracció de la sang es fa lentament, l'animal no experimenta cap trastorn.

C. — *Recollida de la sang.* — La sang que raja de la cànula introduïda dins de la vena es recollirà dins d'uns vasos metàl·lics de cabuda coneguda i esterilitzats i rentats amb aigua bullenta i passats per la flama d'alcohol. Per tal d'evitar la coagulació, es posarà prèviament dins del vas una solució esterilitzada de citrat de sosa al 20 per 100, calculant que la quantitat total de sang recollida contingui aproximadament un 5 per mil d'aquesta sal.

D. — *Barreja i conservació de les sangs.* — La valor guaridora de la sang dels animals que han passat la glossopeda varia amb els donadors. Es, doncs, convenient no utilitzar mai en el tractament preventiu la sang procedent d'un sol animal. Cal que la sang utilitzada en

cada cas, sigui barrejada de sang procedent de 4 o de 5 animals diferents.

Per a dur a terme aquesta pràctica és bo utilitzar per a la recollida de les sangs, un recipient metàl·lic de 20-25 litres (com els de les lleteries), ben net, bullit o desinfectat per prèvia submersió durant 24 hores en una solució d'àcid fènic al 5 per 100. També poden utilitzar-se amb aquest fi les bombones de mantega de 25 litres desinfectades, cremant-hi sofre. Convé, però, no omplenar amb excés aquests recipients per tal de fer amb comoditat les barreges de sang per simple sacsejament. La conservació de la sang recollida s'obté afegint-hi *lentament* i remenant, una solució aquosa saturada d'àcid fènic o de quinosol. La quantitat d'aquestes solucions afegida a la sang cal que oscilli als voltants de 3 per 1,000 d'àcid fènic o 1 per 1,000 de quinosol.

La sang ha de conservar-se en un lloc fresc i fora de la calor. Si es disposa de nevera o frigorífic, pot guardar-se ben bé uns tres mesos. Si no es disposa d'aquests elements i hom utilitza una cava o un altre lloc discretament fresc, la conservació no es manté més enllà de deu dies.

En l'article vinent parlarem de la tècnica recomanada pel «Laboratoire de Recherches» d'Alfort, per a l'Hemoteràpia i l'Hemovacunació.

L. CERVERA

El conreu del pollancre

I

SEGONS les maneres com les terres participen de la humitat vénen classificades en humides, regables, fresques i seques, apart d'algun grup mixte i de menys importància.

Es elemental que posats en el nostre clima, si caminem vers el Nord, augmenta l'abundància de terrenys frescos, regables i humits, i això és degut a dos motius molt relacionats. Primer, perquè creixen vers la zona atemperada i freda i les precipitacions aquoses es van fent més regulars i constants, i segon, perquè tenint correntment més poblades de boscos les muntanyes, les corrents fluvials són d'un curs més suau i permanent. L'augment i la constància de les pluges fa que vagin creixent les extensions de terrenys frescos i humits, i la regularitat de les corrents d'aigua fa els regadius més extensos i segurs. Aquest fet

CASA METZGER, S. A.

Casa central:
Passeig de Gràcia, 76

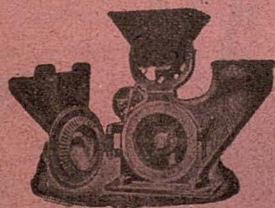
Telèfon: A 1944
Apartat 225

BARCELONA

Sucursals: MADRID — SEVILLA — VALÈNCIA — BILBAO

Instal·lacions completes de tota classe de Laboratoris
Balances "SARTORIUS" :: Microscopis "REICHERT"
Porcellana fina resistent al foc :: Vidre Jena i corrent
Aparells per a tota classe d'anàlisi de vins, "SALLERON",
"MALLIGAND", etc. :: Estoigs portàtils per a anàlisi d'olis
Aparells "GERBER" per a anàlisi i higiene de la llet
Estoigs portàtils per a analitzar RÀPIDAMENT la llet,
APROPIATS PER A VETERINARIS

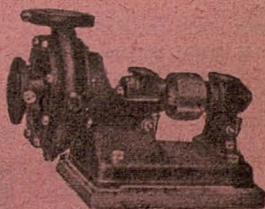
Grans existències en material de
CIRURGIA I VETERINÀRIA

MOTORS

per a olis
i benzina,
de la casa

**G E B R .
HÖRTING**

Molins IDEAL

per a pinsos. Molen i garbellen
a la vegada, civada, blat de
moro, ordi, faves, garrofes,
palla, etc., etc.

**I SEMPRE
EXISTEN-
CIES !**

BOMBES

per a regar o per altre
ús, amb rendiment d'aigua
fins a 180,000 litres per
minut

HUGO KATTWINKEL

Magatzem de Maquinària i Oficines Tècniques

BARCELONA:
Viladomat, 158 i 160

MADRID:
Núñez de Balboa, 6

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

Agricultors, ramaders, industrials i graners

Fer sols una cosa, però fer-la bé.

Únicament construïm **Molins i Trituradors**, però podem assegurar que construïm els millors aparells d'aquesta classe.

Per **sapiguer** lo que **produïm**, sabem lo que **venem**.

Els molins i trituradors **Torras** són el resultat d'una llarga sèrie d'anys dedicats exclusivament a **crear models** que satisfacin totes les necessitats i exigències. Una perseverància i fermesa a tota prova han sigut posats a contribució per a lograr-ho, i avui, que havem aconseguit nostres propòsits, podem oferir en cada Molí-Triturador el fruit de nostra perllongada experiència i la certesa d'obtenir **més i millor treball** que amb qualsevol altre aparell.

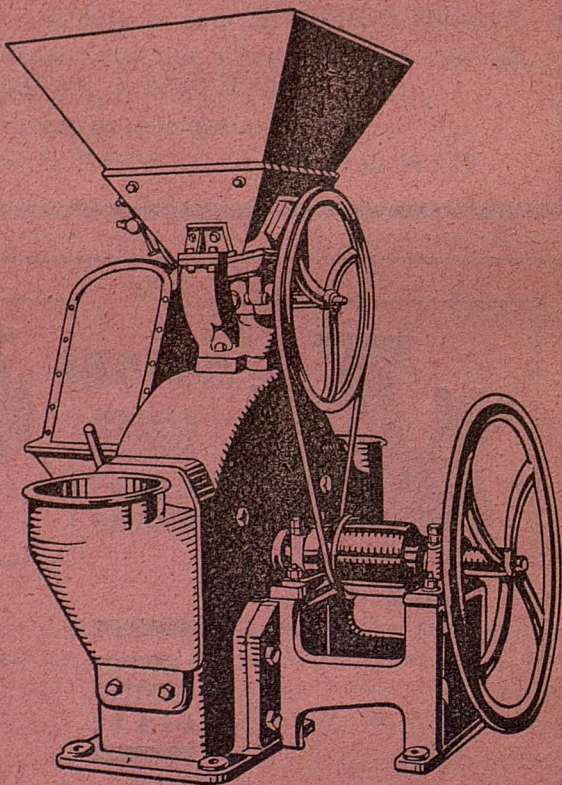
Darrerament he llençat al mercat l'últim dels meus models, anomenat «**Campeón Universal**». El nom amb què ha sigut batejat pot sostenir-lo amb orgull, car pot moldre una tona de blat de moro per hora, poguent treballar a totes direccions, arribant, amb aquest resultat, a superar totes les marques conegudes fins a la data, tenint doble duració, per la raó senzilla de que al sofrir desgast en una de les direccions, pot fer-se funcionar per l'altra.

El «**Campeón Universal**» pot moldre amb una sola passada tota classe de gra, llavors i segons. L'únic que no escalfa la mòlta i, per no escalfar-la no sofreix merma de cap mena lo que es molt. Treballa automàticament i no és necessari ésser mecànic ni pèrit per al seu muntatge ni funcionament. Despesa de força mínima i deixa beneficis adhuc de 125 pesetes per dia.

A més dels molins-trituradors per a grans, llegums, cereals, llavors i segons, els construeixo per a tota classe de moltures, Sucre, Canyella, Pebre, Calç, Guix, Carbó, Pebre vermell, Terres, Productes químics, Colorants, Midons, Productes farmacèutics i minerals.

Per a petits i grans rendiments, demaneu detalls o visiteu els meus tallers i despatx dels carrers

Riereta, 15 i Aurora, 11-BARCELONA - Telèfon 1201 A.

MARC TORRAS

PATENT NÚM. 84698

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

unit a un descens gradual en les temperatures mitjanes, és la causa que vers el Nord vagi augmentant la riquesa de la vegetació herbàcia i selvícola, i que vagin mirvant les produccions fructícoles.

Una altra conseqüència és la del valor relatiu del terreny regable al no regable. La major abundància d'aigües i menys calor, fa que els regadius perdin interès i que vers el Nord tendeixin a tenir el mateix valor els terrenys regables i els no regables, ja que va creixent l'abundància dels terrenys frescos que s'aproximen a rendir igual que els regadius. I avançant més vers el Nord, també augmenta la proporció de terrenys humits. El problema del regadiu va perdent interès i va desapareixent a mesura que apareix i pren importància el problema contrari del dessecament dels terrenys humits.

Per contra, vers el Sud, en els països mediterranis, tendeix a créixer per manca de pluges i de regularitat en elles i en les corrents d'aigua, la proporció dels terrenys no regables, i essent secaners, en general, els no regables, resulta que va augmentant el valor relatiu dels regadius i terrenys frescos cada cop més escassos. Aquests regadius del Sud són els terrenys de màxima capacitat productiva, ja que amb aigua i sol suficients poden donar les produccions agrícoles més intensives i remuneradores. I mentrestant va creixent el contrast amb els secans veïns reduïts a unes limitades produccions.

Aquestes regles generals amb molta freqüència vénen influïdes per contingències locals en els casos particulars. A Catalunya, que és on anem a concretar-nos, ve a quedar resumida d'una manera compendiosa tota aquella gama de climes i produccions. Tenint a tota la seva part nord els Pirineus, posseeix la sèrie de comarques que d'ells es repengen, en les quals l'altitud, que fa créixer molt de pressa els mateixos efectes que la latitud, fa que disfrutin d'aquell règim d'abundància d'aigües i terrenys frescals que són apropiats a pasturatges i ramaderia.

Segueix després, abans d'arribar a les comarques secaneres i a les planes de regadiu, una faixa més o menys ampla de terreny muntanyós que ofereix, amb les aigües que donen les serralades i els contrastos d'exposició, molts paratges suficientment frescals i terrenys regables que per llur topografia moltes vegades són impropis, o quasi impropis als conreus ordinaris.

I fins els regadius, en aquestes comarques encara poc calentes i amb abundància d'aigües nascudes allà mateix, no tenen aquell valor relatiu crescut que els dona, en les comarques més tèbies, el poder dedicar-los als sistemes intensius o semi-intensius.

Tots aquests paratges vénen a formar com l'àrea natural i econòmica d'un grup d'arbres de fàcil desenrotllament, frondosos, coneguts

amb el nom general d'*arbres de ribera*, entre els quals sobressurt per la productivitat el pollancre, poll o xop.

A la província de Girona, i particularment a la conca del riu Tordera, és on el conreu d'aquests arbres ha assolit més cura i extensió. Però els pollancres són indicats a tot arreu on hi hagi paratges frescals, abundants en moltes comarques de la zona muntanyenca catalana.

Econòmicament diríem que la zona dels pollancres ve limitada al Sud o vers la plana, per les terres cares de regadiu, i vers la muntanya es pot plantar en els terrenys apropiats mentre ho tolerin les condicions de transport.

Els pollancres són de la família de les *Salicinees*, gènere *Pòpulus*, que comprèn varies espècies totes agrupades dintre els nomenats arbres de ribera. Entre dites espècies hi figura l'arbre blanc o alba (*P. alba*), el tremble o trèmul (*P. tremula*), la carolina, etc., a més dels pollancres. Amb aquest últim nom es comprenen algunes espècies; les més conegudes aquí són el pollancre gavatx (*P. pyramidalis*) i el pollancre comú o franc (*P. nigra*).

Respecte a l'origen dels arbres d'aquest gènere, se sap que els romans en plataven en els llocs públics, ço que almenys indica que són coneguts de molt antic a Europa, exceptuant la carolina i alguna altra espècie americana (*P. canadensis*) importades modernament.

Referint-nos ja sols a Catalunya i als pollancres en concret, l'espècie més antigament coneguda, tal volta autòctona, és el pollancre dit *parré* o *del cotó*. Eren freqüents a les masies alguns d'aquests pollancres, sovint centenaris, que servien de sustentacle a les parres. No farà gaire més d'un segle s'introduïren els pollancres gavatxos (*peuplier d'Italie* dels francesos), de major desenrotllament que els anteriors. Tenen les branques adreçades formant un angle molt agut amb el tronc principal, adoptant la forma d'un xiprer o piràmide molt allargada.

Posteriorment es generalitzaren les plantacions amb pollancres de molt més ràpida creixença, de branques separades del tronc i pell més llisa que l'anterior (*P. nigra*). Aquests són els pollancres comuns i a ells sols ens anem a referir.

A les comarques més especialitzades en el conreu dels pollancres se'n coneixen dues varietats molt estimades que porten els noms de *Bordils* i *Poncella* i que reuneixen les millors condicions.

És possible que el pollancre sigui un arbre susceptible de sofrir alguna variació, que tal volta podria ésser deguda a unes bones condicions de conreu, perpetuades durant varies generacions, o bé a causes més breus i espontànies. D'aquesta manera s'explicaria l'origen d'aquelles excel·lents varietats produïdes a Catalunya.

Terreny. — Les exigències del pollancre per a la naturalesa del ter-

reny són escasses. Sembla que té certa indiferència per la composició agrològica, ja que se'l veu prosperar bé en terrenys on hi ha un fort predomini d'argila o bé de sílice o molt humífers, i resisteix bé la calç. Però si que té una preferència decisiva pels terrenys fondos, sots, de transport o remoguts. En aquest sentit, els terrenys silicis i fluïxos són els que més li convenen. El créixer ràpid del pollancre va acompanyat d'una expansió també ràpida del seu sistema radicular i això podria ésser un motiu d'aquesta preferència.

Humitat. — Molt més important és l'exigència dels pollancre per la humitat. En les comarques i paratges que dèiem, de frescor i regades assegurades, el desenrotllament dels arbres és també segur. On queda compromès l'èxit de les plantacions i llur vida, és en tots aquells indrets on la possibilitat de les regades i de les aigües en les rieres o rius està a mercè de les pluges o secada que faci a l'istiu. Aquesta contingència és la que limita l'àrea de les plantacions dels pollancre. L'arbre és sensible a la secada, i ho manifesta de seguida posant grogues les fulles més velles, que són les de la base dels troncs de l'any. Si la secada és persistent, van esgrogueint-se i caient successivament les fulles. Les que més resisteixen són les dels extrems dels brots abans més ufanoços. Els perills de la secada queden agreujats en les plantacions recents, que tenint més reduïdes les arrels, més prompte han esgotat les resistències.

El pollancre exigeix, doncs, en el terreny, una frescor permanent. Aquesta frescor pot ésser natural, per exemple, a les proximitats d'una corrent d'aigua: riera, canal, etc.; en tal cas no ha de pensar-se en regades. Fets molt sovint aquests arbres en llocs baixos i de frescor natural, si no permanent, almenys quasi permanent, les regades que deuen donar-se'ls per assegurar llur vida seran poques, i sols seran necessàries quan aquella frescor natural del terreny desaparegui en els mesos més secs de l'istiu. Però si les plantacions es fan en terrenys que no tenen una frescor natural sinó que són senzillament de regadiu, aleshores hauran de regar-se; es pot dir, com a guia molt aproximada a la veritat, tan sovint com ho vénen a exigir, terme mig, les plantes corrents de regadiu que es facin en la plana o vall on suposem plantats els arbres.

Els pollancre, com els arbres del seu gènere, tenen la particularitat d'anar desenrotllant incessantment els brots de l'any, mentre dura el període vegetatiu, o sigui des del brotar a la primavera, fins a la caiguda natural de la fulla, a diferència d'altres espècies forestals que tenen un desenrotllament limitat, generalment a la primavera. En aquests el creixement o «brotada» sol ésser proporcional, en el nostre clima, a l'abundància de pluges de dit període. En els pollancre el

creixement dels brots i de l'arbre està en relació directa amb la permanència de la frescor natural o donada per les regades, mentre dura el període vegetatiu. Els períodes de secada que no arribin a matar l'arbre seran sempre endarreriments en són desenrotllament, i en els llocs que això passi l'arbre tardarà més anys en assolir l'estat d'aprofitament. Amb tot ço que es dedueix la importància que té la humitat per a la vida i creixença dels pollancres.

Notem, demés, que si bé aquests exigeixen la frescor del terreny, suporten malament les aigües persistents i els terrenys propiament humits i pantanosos. En altres paraules, al pollancre li plau l'aigua a la vora o les regades periòdiques, però no la mullena permanent. Ultra no vegetar-hi bé, és probable que el vent arrabassi els arbres posats en semblants condicions.

J. M. RIU

Estudi sobre l'ús de les sals potàssiques com adob

II

2. *El clorur de potassa i el sulfat de potassa i les exigències de les plantes.*

HEM tractat en l'article anterior de la inestabilitat d'aquestes sals en el terreny, i és fàcil de convèncer-se que, considerant les exigències potàssiques de les plantes, és indiferent de subministrar la potassa en forma de sulfat o de clorur.

Si l'acció d'aquestes dues formes és diferent, cal atribuir-ho a elements químics que no són la potassa, com el sofre i el clor. Les dades experimentals que permeten de comparar l'acció del sulfat de potassa no convencen de cap manera; això s'explica perfectament per les consideracions que hem fet anteriorment.

En un sol cas cal tenir en compte la forma de la sal potàssica: pel tabac. Si hom empra sulfat o clorur els rendiments són iguals, però la qualitat del producte varia. L'absorció del clorur i especialment del clorur de calç pel tabac, disminueix la combustibilitat de les fulles, qualitat exigida pel fabricant que compra la collita i pel consumidor que fuma el producte. Per aquest cultiu l'adob potàssic ha d'ésser el sulfat si l'adobada es fa en l'any de la plantació. No obs

tant, fent-la a la planta que precedeix el tabac en la rotació, hom pot donar el clorur sense por; el clor s'elimina en l'any d'aplicació i la potassa queda fixada pel poder absorbent del sòl a disposició de la planta.

Pel que es refereix a la vinya i a la seva propensió a emmalaltir de clorosi en els terrenys calcaris clorosants, hem de recordar les diferents hipòtesis sobre les causes de la clorosi.

Segons alguns, és deguda a manca de ferro o a manca de sofre en l'absorbiment per les arrels.

Altres diuen que és deguda a l'acció del carbonat de calç:

- a) Sigui que actuï com a tal, essent absorbit en grans quantitats.
- b) Sigui que la reacció alcalina deguda al carbonat de calç provoque la destrucció de les arrels petites.
- c) Sigui que el carbonat de calç insolubilitzi el ferro que no pot ésser absorbit per la planta.

La hipòtesi admesa actualment és la de l'acció del carbonat de calç damunt les sals de ferro, insolubilitzant-les i privant així a la planta d'aquest element biogènic.

El clorur de calç format a la terra a expenses del carbonat de calç preexistent, solubilitzat prèviament a l'estat de bicarbonat, indica que les accions de neutralització de les sals de ferro han existit per la presència de calç solubilitzada abans de la formació del clorur de calç i per tant hom no pot atribuir-li cap influència en l'aparició de la clorosi de la vinya.

L'element biogènic sofre, que porta el sulfat de potassa, es troba en forma més econòmica en altres adobs, tals com els superfosfats, sulfat amònic, guix i també escòries de defosforació i fens. La quantitat de sofre que subministren aquests adobs aplicats simultàniament amb les sals potàssiques és més que suficient per assegurar les necessitats de les plantes; no cal, doncs, que l'agricultor recorri al sulfat de potassa per a subministrar-lo.

Vista la gran solubilitat de les sals potàssiques i la difusió molt lenta de les sals solubles, si no intervé l'aigua de pluja o les regades per portar-les a un altre nivell de profunditat, els adobs potàssics han d'aplicar-se bastant de temps abans de la sembra o de la plantació; en aquest sentit és preferible un mes que no pas quinze dies. S'evita així la formació, al nivell de les llavors, dels embrions o de les plantetes, de solucions concentrades de sals que podrien ésser nocives; això quan s'empren fortes dosis d'adobs potàssics concentrats.

Les sals potàssiques poden, sense perill de perdre's, aplicar-se abans dels períodes de pluges o de regades, circumstància molt favorable per a obtenir llur bona repartició pel terreny. No cal, però, exagerar aquest

avantatges, perquè la potassa és molt ràpidament fixada pels elements del terreny que la conserven a disposició de les arrels de les plantes.

Vuitena conclusió: per totes les plantes podem utilitzar el clorur de potassa en lloc del sulfat. Fins en el cultiu del tabac hom pot emprar-lo si pren la precaució d'aplicar-lo a la planta que el precedeix en la rotació.

C) ALGUNS RESULTATS EXPERIMENTALS

Comparació dels resultats obtinguts entre el clorur potàssic al 50 % d'òxid de potassa i el sulfat potàssic al 50 % d'òxid de potassa:

1) Rendiments. a) Amb patates.

Experiència de l'Escola d'Agricultura de Reasneath, Cheshire (Anglaterra).

Adobs químics fosfatats i nitrogenats més sulfat	
de potassa (370 kgs. per Ha.)	22,600 kgs. per Ha.
Adobs químics fosfatats i nitrogenats més clorur	
de potassa (370 kgs. per Ha.)	26,350 kgs. per Ha.

Experiència de la Granja-Escola de Saragossa. 1923:

		Amb patata grogà	Amb patata blanca
Adobs químics fosfatats i nitrogenats més clorur			
potàssic (400 kgs.)	Q. m.	240	207
Adobs químics fosfatats i nitrogenats més sulfat			
potàssic (400 kgs.)	Q. m.	207	204
Adobs químics fosfatats i nitrogenats, sense			
potassa... ..	Q. m.	187	169

A França, en totes les regions agrícoles, en 1923, s'estudià l'efecte del sulfat i del clorur de potassa sobre el rendiment en fècula.

La potassa augmenta la fècula en la següent forma i proporció:

Amb clorur	augmenta de 1,28 %
Amb sulfat	» » 1,21 %
Amb sal potàssica al 20 % d'òxid de potassa...	» » 1,39 %

b) *Amb blat*

Experiència de l'Estació Agronòmica de l'Institut Alfons XIII de Madrid. Segons la memòria del quinquenni 1905-1909, el Sr. Quintanilla tragué de 75 experiències la següent conclusió: La potassa ha influït marcadament en la producció. El clorur produí major efecte; amb ell s'obtingué més del doble d'augment de producció de gra que amb el sulfat de potassa; amb la palla passà el contrari, car la quantitat fou major amb el sulfat que amb el clorur.

Experiències de la Granja-Escola de Saragossa (1923) amb blat *caspino*

Adobs químics fosfatats i nitro-

genats, mes clorur potàssic gra Q. m. 35,409 Palla 100 Q. m.

Adobs químics fosfatats i nitro-

genats, més sulfat potàssic gra Q. m. 22,409 Palla 60,60 Q. m.

c) *Amb morenc*

Experiència de la Granja-Escola de Saragossa, 1923.

Adobs fosfatats i nitrogenats, més clorur de potassa Q. m. 33,11 de gra

Adobs fosfatats i nitrogenats, més sulfat potàssic ... Q. m. 32,49 de gra

d) *Amb ordi*

Experiència de la Granja-Escola de Saragossa, 1923.

Adobs fosfatats i nitrogenats,

més clorur potàssic ... gra 27,80 Q. m. palla 57,23 Q. m.

Adobs fosfatats i nitrogenats,

més sulfat potàssic ... gra 27,40 Q. m. palla 45,10 Q. m.

c) *Sobre el grau alcohòlic del vi*

A França Ravaz i Lagatu han fet nombroses experiències i han observat:

Un augment de 0,30 amb el clorur potàssic,

un augment de 0,22 amb el sulfat potàssic,

un augment de 0,43 amb la sal al 20 per 100 d'òxid de potassa.

2) Decalcificació del terreny

Experiències de l'Estació experimental de Massachussets (U. S. A.), durades 40 anys per comparar l'acció del clorur i del sulfat. Cinc parcel·les amb clorur i cinc amb sulfat a raó de 430 kgs. de sal per hectàrea al començament, i després 270 kgs. Experimentador: F. W. Morse.

Conclusions: El clorur no decalcifica més que el sulfat; el clorur, al contrari, sembla decalcificar menys. (Opinió de l'experimentador després d'algunes observacions.)

Experiències de l'Estació Agronòmica de Nancy (França).

Conclusió: Perquè hi hagi decalcificació, és a dir, perquè existeixin les reaccions químiques de transformació de les sals potàssiques, cal que la calç estigui en estat de bicarbonat de calç soluble, el qual també es perdria en les profunditats del terreny. L'aplicació de clorurs no augmenta la pèrdua de calç.

Com a conclusió general d'aquesta primera part que hem estudiat fins ara, hom pot dir, doncs:

El clorur de potassa és la forma d'adob potàssic concentrat més econòmica.

El clorur de potassa equival almenys, si no supera com acció, al sulfat de potassa.

Entrè els adobs concentrats, els agricultors poden donar la preferència, sense equivocar-se, al clorur de potassa.

C. D.

Vinga la ploma

MEREIX especial atenció, companys del camp, la crida que se'ns fa des d'aquestes planes en el número del 5 de desembre proppassat, oferint-nos lloc per poder publicar tot allò que l'observació o la casualitat ens hagi fet conèixer, i, en comunicar-ho als demés, pugui ésser un bé general i una perfecció agrícola.

Diu el Sr. Director de nostra revista, que ja no és la primera volta de cridar-nos amb aquest fi, i, així ho trobo en 20 de desembre de 1920. La veritat, haig de confessar, que, o em passà desapercbut o me n'havia oblidat, perquè altrament ja hauria començat més aviat a publicar alguna cosa, baldament hagués sigut sols per rompre aquest silenci que regna entre nosaltres, ja d'una comarca a l'altra, canviant-nos impressions, ja dirigint-les als tècnics cercant solucions.

En agricultura són dels que entenc que hi ha molt per fer, i els tècnics no estudiaran una cosa si no els hi indiquem la necessitat, o no trobaran amb tanta promptitut el remei si els que som sempre al camp de la pràctica no els ajudem amb les dades del resultat de proves que haguem fet, ja siguin d'iniciativa nostra, ja dictada per ells.

Convé, ja que encara no som tots arreu els aficionats a voler llegir per anar al dia amb les coses, que el camp de comentaris i canvi d'impressions no es limiti tan sols al poble on hom viu, perquè ara succeeix que quan vols parlar de nous mètodes, mentre un te se'n burla, l'altre et diu amb to seriós de qui et vol bé, que no et deixis armar pels llibres i que no et moguis dels costums que sempre hem vist, encara que sia engreixant porcs com Noé a l'arca, donant-los la brossa del paradís terrenal. Hom acaba, per falta de companys d'idees, per fer la seva i no dir res a ningú, i que cada qual faci el que li dongui la reial gana.

En fi, hem de treballar junts i amb relació amb els que dicten teories i els qui les practiquem si volem tots plegats fer bona feina i més de pressa, i és per això que hem d'escriure a la revista les nostres idees i parers, encara que algú es rigui de la confecció dels nostres treballs.

Són tants els que es riuen dels pagesos, que no vindrà d'uns quants més, en tot cas.

La qüestió és que amb la nostra difusió poguem caminar un xic més de pressa cap al progrés; que amb el pas que fins ara anem, no en fa poc de temps que estem ben frescos.

Per la meua part potser seré el qui farà riure més, però asseguro que de tant en tant escriuré el meu parer per poc que em sembli que pugui ésser útil.

JOAN SABATER

(Pagès)

Teyà.

EL VITICULTOR MODERN

Sulfata amb

Caldo a base de sosa

Demanen-se
fulletons ex-
plicatius i
fórmules a

Solvay i Companyia - Aparíat 403 - Barcelona

El Congrés internacional d'oleicultura

EL nostre Director em posa en un valent compromís exigint-me un article sobre el Congrés internacional d'oleicultura celebrat el mes passat a Sevilla amb una extraordinària solemnitat. Comprèn perfectament que una revista com la nostra que té oberts, en totes direccions, amples finestres, no pot ignorar el gran Congrés al qual han concorregut representacions fins de Xile, de Mèxic i de la República de Santo Domingo, països que si bé no són actualment oliverers ho esdevindran amb el temps, i per això ara es dediquen a recollir àvidament dades i notícies que puguin ésser-los útils més endavant.

Un deure periodístic elemental obliga a deixar en aquestes planes una impressió, enc que indirecta, del congrés, de la transcendència del qual, com ha dit molt bé el Marquès de Cabra, comissari regi nomenat especialment pel govern, es deixarà sentir d'una manera profunda, no solament a la península, sinó també a totes les altres penínsules olivereres, com són Itàlia i Grècia, per no citar sinó les més importants.

Haig de confessar però, que les meves idees sobre els congressos, tant nacionals com internacionals, coincideixen d'una manera impressionant i sorprenent amb les que ha expressat diverses voltes el nostre Director. No crec ni en llur eficàcia ni en llur utilitat. Em sembla una forma cara i no completament reeixida, des del punt de vista del divertiment, de perdre el temps.

En el cas particular de Sevilla cal, potser, fer una excepció. Andalusia té molts encants i una llegenda pintoresca la il·lumina. Això fa que nosaltres aplaudim la idea de celebrar el congrés a Sevilla, car les rebaixes ferroviàries, les facilitacions de tota mena, hauran decidit molts agricultors, ciutadans de diferents països, a visitar les bel·leses andaluses.

Pel que fa, doncs, al turisme, el congrés ha d'haver estat un èxit, i els organitzadors són dignes de tota classe d'elogis. Han merescut bé — com es diu correntment — han merescut bé de l'agricultura.

On la meua disconformitat es fa pregonia, és en tot allò que es refereix a la utilitat del congrés des del punt de vista teòric i pràctic. Jo nego — i que em sigui perdonada aquesta forma categòrica d'expressar-me — nego que els pagesos i els tècnics en puguin treure algun profit.

Els ponents, per exemple, ens han comunicat que l'olivera s'ha d'esporgar, ens han dit que s'ha d'adobar, que els adobs verds completats

amb adobs minerals són altament recomanables, que les olives s'han de treballar fresques, que la sensa conté oli que es pot extreure amb dissolvents; ens han explicat quines són les malalties de l'olivera i la manera de combatre-les; ens han enumerat les propietats higièniques de l'oli, etc., etc. Han parlat, doncs, per dir-nos un munt de coses que ja sabíem o que podíem aprendre llegint qualsevol tractat, des del clàssic d'en Manjarrès, d'en Megino, de l'Espejo, etc., fins al més modern o al més incomplet i deficient.

No valia la pena, per fer unes quantes lliçons de divulgació, de celebrar un congrés internacional a Sevilla.

Si nosaltres haguéssim tingut bo amb el directori o amb els organitzadors del congrés, ens hauríem permès de proposar un altre pla. Les coses sabudes no cal repetir-les. Cal, en canvi, anar en cerca de coses noves. En olivicultura i en elaiotècnia hi han encara moltes coses fosques i moltes de poc conegudes. La qüestió dels paràsits de la mosca de la península, tot just començada a estudiar pel Sr. Aguiló, de Cambrils, eminent col·laborador d'AGRICULTURA, i pel nostre Director, la qüestió de la poda des d'un punt de vista científic, ço és biològic; no venir-nos a dir que l'olivera s'ha d'esporgar — cosa que tots ens sabem de memòria — sinó els tipus d'esporga aplicables i les conseqüències pràctiques de la seva aplicació, amb dades concretes, amb xifres, amb diagrames, amb figures que demostrin i completin l'explicació.

I després hauria proposat l'estudi de les indústries dels sub-productes, l'aprofitament integral de la sansa i de les aigües de vegetació, qüestions aquestes que no han passat encara del període inicial. I hauria demanat que la refinació fos estudiada a fons i no limitat el seu estudi a una mena de conferència de divulgació.

Es natural que per tractar d'aquests problemes — i d'altres que no enumero per no allargar-me massa — es necessita gent preparada que no es troba així com així. Per això precisament cal celebrar els congressos sols quan la gent preparada hagi estat trobada; per això precisament no s'han de celebrar cada any o cada dos anys congressos internacionals.

Jo no vull criticar especialment el congrés celebrat a Sevilla; a qualsevol altre país hauria passat més o menys el mateix. Potser aquí les coses han estat un xic més lamentables perquè els tècnics oficials no han estudiat mai seriosament l'olivera ni cap altra planta i s'han limitat a la mandangueta corporativa. D'aquí a dos anys es celebrarà a Itàlia un congrés semblant i passarà ben segur el mateix.

El congressos s'haurien de celebrar més espaiats l'un de l'altre i fixant amb anterioritat els temes perquè els ponents tinguessin temps de fer estudis experimentals. Encomanar ara a una persona compe-

tent una investigació, proporcionant-li els medis necessaris, perquè al cap de tres o quatre anys pogués donar compte dels seus treballs i dir algunes coses noves. I millor encara encomanar a diverses persones, de països diferents, el mateix estudi. Aleshores sí que els congressos internacionals ens podrien alligonar. Ara, en canvi, serveixen sols perquè es llueixi l'Atracció de forasters.

AGRICOLA

COMENTARIS

Una compensació

Fa un parell o tres de números donàrem la notícia de la sensible pèrdua soferta per AGRICULTURA amb la baixa fulminant de la «Escuela Superior de Agricultura», de Barcelona.

Sabem positivament que molts lectors nostres ens acompanyaren en el sentiment, contribuint així a alleugerir el nostre dolor. Els en sabem grat.

Tan grat els en sabem que volem ara donar-los un'altra notícia que servirà per compensar-los del disgust que l'acte inconsiderat de l'esmentada «Escuela» els produí.

En conseqüència de la baixa i del comentari amb el qual honradament en donàvem compte, hem rebut 13 altes (diem tretze) igualment fulminants i totes plenes de simpatia per la nostra revista i d'aprovació per la nostra tasca i per l'esperit que batega en aquestes planes.

Tretze altes per a compensar una baixa.

Això també és molt satisfactori; doblement satisfactori.

El preu dels cereals

Segons les previsions de l'Institut Internacional d'Agricultura de Roma, al mes de novembre passat, la collita de blat al món era aquest any igual a poc més del 80 per cent de la de l'any passat.

Previsions posteriors, però, rebaixen encara aquest percentatge, de tal manera que «The Times», el gran diari anglès, preveu que el preu del blat pujarà aquest any sensiblement.

Igualment passarà amb els altres cereals.

Es una dada que cal tenir present; si no té un valor absolut, serveix almenys per esperar més tranquils els esdeveniments.

L'acord comercial amb Alemanya i els vins

Copiem de la «Vanguardia Comercial», organ de la «Liga comercial española en Alemania»:

Per bé que sembli que l'acord comercial ens ha portat una rebaixa en els drets d'entrada dels nostres vins a Alemanya, en realitat resulta un augment. Es veritat que el 10 de gener de 1923 Alemanya augmentà les tarifes duaneres dels vins a 60 marcs or els 100 quilos, pes

brut, però és veritat també que aquesta nova tarifa no arribà mai a fer-se efectiva perquè en tot el territori ocupat s'aplicaven els drets antics.

Per comprendre el que representa l'acord per l'exportació dels nostres vins, cal comparar les noves tarifes amb les que regien abans de l'augment de 1923.

La tarifa convencional antiga era de 20 marcs els 100 quilos, pes brut, pels vins generosos i pels vins de taula, i de 15 marcs pels vins de cupatge. En el nou acord es manté la tarifa de 20 marcs pel vi negre de taula i la tarifa pels vins negres de cupatge de 15 marcs, s'esten als vins de cupatge blancs. En endavant els vins generosos i els blancs de taula pagaran 30 marcs.

No cal oblidar que el consum del mercat alemany és de quatre cinquenes parts de vi blanc, per una de vi negre. Si hom vol que el mercat alemany arribi a tenir veritable importància per a la nostra exportació, caldrà forçar la venda de vins blancs que són els que prefereix el consumidor d'aquell país.

Ara bé; 30 marcs els 100 quilos, pes brut, és igual a 35 marcs, l'hectolitre, ço que equival a 60 pessetes l'hectolitre, és a dir, a tres vegades el preu de compra d'un vi blanc corrent a Espanya.

En aquestes condicions hom no exagera si diu que els drets són prohibitius.

La T. S. F. a pagès

Després diran que el pagès no és progressiu!

A Barcelona els terrats de les cases, són infestats d'antenes receptores, però a pagès, a certes comarques, les coses no van d'una manera gaire diferent.

No ereiem massa en la utilitat i en l'eficàcia de la radiotelefonia, tal com avui ha estat empresa. Per sentir música dolenta amb una mena de gramòfon espatllat, no val la pena de despendre diners. Però amb el temps, qui sap.

Entre tant hi veiem un gran aventatge: que amb 50 o 100 pessetes hom pot trobar la manera de passar menys ensopidament les eternes vetlles de l'hivern.

Així s'acabarà el terrible isolament rural.

Serveis postals, telegràfics, telefònics, i carreteres bones. I ara la T. S. F.

Planteu cols!

Copiem d'un diari francès aquestes dades instructives. Llàstima que no puguem donar xifres d'aquí.

Un vagó de cols és expedit a Tourville, prop de Cherbourg, a París. El vagó és venut per 1,145 francs. Es car més aviat; però abans de fer consideracions escolteu:

Despeses de transport, 768'50 francs.

Despeses d'expedició, manutenció, correspondència, conservació, retorn d'embalatges, etc., 125'10 francs.

Comissió a l'assentador, 102'50 francs.

Ara considereu:

1.er Un home ha hagut, durant molts mesos, de curar les cols, d'adobar-les, de regar-les, de cavar-les, de córrer el risc de perdre-les, etcètera, i cobra 148'90 francs.

2.ⁿ Un altre home, per aquestes cols, ha donat el seu nom, ha complert certes fórmules que al màxim l'han ocupat una hora, dues hores, no té cap responsabilitat, no corre cap risc i cobra 102'25 francs.

Es pregunta: quin dels dos se la passa més feliç?

Una orquídea que val 1,500 lliures

A l'Exposició de la Societat Reial d'Horticultura, de Londres, hom ha admirat fa alguns dies una orquídea, única per la seva forma i el seu color, la qual ha estat batejada amb el nom de «*Odontoglossum Armstrongii*». L'esmentada flor està evaluada en 1,500 lliures, i no assoleix pas tot el seu valor per la seva boniquesa, sinó perquè sols floreix cada vuit anys i sols durant sis setmanes.

I 1,500 lliures són aproximadament unes 45,000 pessetes.

Els vagons frigorífics

A Milà, les autoritats treballen seriosament per abaratir la vida. No s'han inventat, per això, ni taxes, ni intervencions, ni multes. Es limiten a afavorir el comerç, a assegurar el proveïment abundós i regular del mercat. És el sistema que ens agradaria de veure aplicat aquí. Però...

Les autoritats milaneses han volgut, per exemple, que el peix fos més barat i aleshores han establert un servei directe des del mar del Nord. Avui Anglaterra forneix el peix que consum la ciutat de Milà. Fins ara el servei és fet amb vagons frigorífics, però hom estudia la possibilitat de fer arribar peix viu en vagons viviers especials.

El que volem fer remarcar en tot això, és la gran difusió que a tot el món van prenent els vagons frigorífics i els vagons refrigerants.

A tot el món, menys a Espanya, on per les exportacions agrícoles — fruites i verdures — serien d'altíssima utilitat.

La situació econòmica dels Estats Units

La situació econòmica dels Estats Units, diu un diari francès, és paradoxal; molt brillant per certs costats i incerta i precària per altres. La indústria ha pogut sortir victoriosa de la crisi de 1920, però l'agricultura, la indústria carbonífera i la indústria tèxtil, en sofreixen encara.

La crisi agrícola és deguda a l'extensió exagerada de blat, a la competència canadencs, a l'encariment dels articles industrials necessaris a l'agricultura, i l'alça constant dels salaris.

Els productors de blat poden donar sortida a llur collita amb dificultats i a preus inferiors al de cost, car la puja del dòlar ha fet disminuir considerablement les exportacions cap a Europa.

És aquest, comenta el diari, el resultat de la política proteccionista egoïsta dels Estats Units.

Els Estats Units han volgut prohibir l'entrada dels productes estrangers mentre pretenen vendre als països dels quals no volen rebre els productes. Deuran acabar per convencer-se que tots els països són avui solidaris.

INFORMACIONS COMERCIALS

Vins

Any nou, vida nova? El nostre folk-lore així ho diu i per part del cronista no hi va altre que l'interrogant que voldríem substituir per un punt, com afirmació categòrica; més ja que el voler no compta, prenguin els llegidors d'AGRICULTURA en general i els seus vinyaters singularment, el nostre desig d'un excellent pronòstic per a l'any que embestim.

I altre interrogant encara. Apunten indicis d'un millorament? Diríem que no; que som a trobar-nos amb la influència de l'any finit, car persisteix l'ensopiment en els mercats i el desmenjament dels compradors, sols comparable a la paciència dels venedors que no volen (ni poden, que és més) avenir-se als preus-dogals que s'ofereixen. Persistim en que manca l'orientació protectora, aqueixa protecció que la indústria imperiosament reclama davant de la crisi que li ha malmès els balanços; protecció que la viticultura necessita com ningú ja que no es tracta pas d'una reducció de beneficis en l'any passat, sinó d'un seguit derrotador d'anys aclaparadors. Crisi, la vitícola i vinatera, que és més fonda i més greu ja que no pot aminorar-se amb reduccions productives o torns de treball, sinó que ve obligada a esforçar els braços perquè en resulti d'una major quantitat de fruit collit una major penúria per una sobreproducció momentània. La crisi industrial és relativa i transitòria; la vinyatera és absoluta i estable, car la primera, garantit el consum nacional, ja campa; en tant que la segona, cobertes com té les capacitats dels clients interiors, no sap què fer-ne dels sobrants. Crisi sense concurrència la primera; crisi amenaçadora pel frau interior la segona. Amb tot, com uns saben moure's i mostrar-se, i els altres sols saben dordre's i callar, és fàcil que la solució reparadora arribi a aquells, sense que els darrers siguin atesos.

De moment som en presència d'un fet: els vins negres tenen mi-gradíssima solitud, malgrat son baix preu; els vins clars tenen major favor (diguem-ne favor) al trobar qui els contracti si no depassen les pretensions de pessetes dues amb deu o quinze cèntims per grau-hectolitre. Valor que, com és de notar, no és fàcil que ens faci saltar d'alegria.

Altra condició que ressurt és la de realitzar les compres com qui diu amb tacanyeria: partidetes de tres i no res i tretes de cellers amb embalament de tortuga i raig de mesura. És a dir: una pobresa amb lentíssima demostració d'acabament.

Arriben vins de regions més a la que salta que amb ajustos fermes, ço que ve a traduir-se en no córrer massa en temptar i fatigar la paciència, generalment esgotada quan els drets d'estiva o magatzematge es mostren... i vi al rec, o diguem vins a l'aranya estira cabells.

Preocupa sembla també a França la situació de la seva economia vinatera, i bé es mostra que allí ho entenen amb més vigorosa protesta, ajudada per un estol de representants agraris i fins caracteritzadament

vignerons que no li donen pau al govern amb la reclamació de defensa... i apunten a Espanya, Portugal i Itàlia com perillós veïnatge del que volen substreure's amb disposicions prohibitives.

I així estem per ara. Demà, Déu dirà.

PERE J. LLORT

Olis

Després d'una calma tan accentuada com la que estem passant i en plena campanya de fabricació, no és d'estranyar una mica de baixa; ço que, però, no era d'esperar és que els tenedors d'oli no tinguessin aguant i que la baixa prengués la marxa que ha pres en aquesta última setmana. En els olis andalusos hem vist més de tres duros de baixa i en els del país una cosa per l'estil. Més tot això no ha determinat pas una normalització, sinó que tot al contrari; el mercat ha continuat més fluix, abundant les ofertes i sense demandes de cap banda.

I aquesta situació durarà bastant temps, encara que en arribar al mes que ve treguin els drets d'exportació, puix segurament que els mercats estrangers no ens compraran tenint els olis més barats a casa seva.

I és que és una baixa fonamentada, per la senzilla raó que els productors no pòden ésser els qui posin el preu; almenys amb oli hem vist sempre que ha estat el consumidor el que ens ha dominat; l'any passat ens creïem que havia d'anar barat i a principi de campanya ningú es podia creure que els preus puguessin arribar tan alts, mentre enguany s'ha començat creient en preus alts i aquestos van baixant. Tant la puja de l'any passat com la baixa d'aquest any, són conseqüències que no vénen del país, sinó que es forgen a casa del consumidor d'una manera automàtica; puja l'any que va barat i baixa l'any que és car.

La taxa de l'oli va influir molt perquè el seu preu anés per amunt, car el productor es creia que així que la traguessin pendria l'oli molt més valor, més no ha passat així; tot just l'han tret, tothom ha reduït les compres a un mínim, mentre el productor ha volgut donar sortida a l'oli i s'ha trobat que no el pot col·locar i per això cada dia baixa. Són molts els comerciants que tenen la nostra opinió, que si la taxa no s'hagués posat, l'oli hauria anat més per amunt al mes d'agost, però al començar la campanya, s'hauria posat a un preu més enraonat i tots hi haurien guanyat perquè l'exportació que fins avui ha sigut nul·la, s'hauria fet si no amb molt, amb quantitat suficient per a donar sortida als olis catalans.

I és que nosaltres som de *pa de pessic*, de tant bons minyons que som; l'oli català, des de fa més de mig segle que serveix sols per l'exportació; totes les disposicions sobre olis han perjudicat greument el nostre producte i mai hem alçat la veu per a fer valdre els nostres drets; tot al contrari, ens hem mossegat els llavis de ràbia. Això ha sigut considerat pels que ho veuen, no com una resignació, sinó com una aprovació del que han manat. Si continuem així, els nostres bons olis no seran apreciats com abans perquè ja s'hauran acostumat a no emprar-los. Cal cridar per a fer compendre que els nostres olis no els compra el consumidor espanyol i per això es mereixen un altre tracte que els d'altres regions.

Molí horitzontal
amb moles d'Es-
meril per a triturar
tota classe de
grans i altres
matèries

Per a informes, adreçar-
se als constructors:

**Manuel
Blasi, S.A.**

Especialment re-
comanable per a
fer farinades

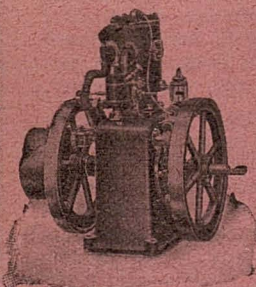
Moles d'Esmeril
de tots diàmetres
fins a 1400 m/m

Passeig de
St. Joan, 13

Barcelona

Teléf. 147 S. P.
Apartat de
Correus 679

MOTORS

Per a benzi-
na, alcohol,
petroli, etc.

“ SERVICE ”

Des de 1 fins a 20 HP.

GRUPS ELECTRÒGENS

PER A LLUM
I FORÇA

Instal·lacions compler-
tes per a regors i ele-
vacions d'aigua

MOTORS SEMI-DIESEL “CLIMAX”

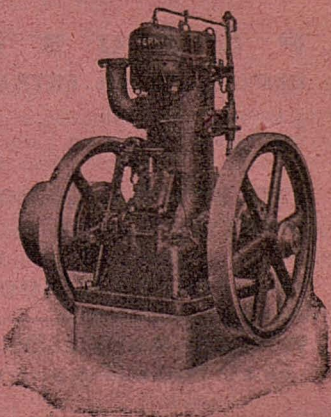
PER A OLIS PESATS

Tipus industrials,
agrícoles, elèctrics i
marins.

Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres.
Consum de combustible: 250 grams per HP hora.

Josep Comas i C.^a

Bailén, 19 ~ BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

AMETLLERS

"DESMAY"

Aquest arbre converteix les terres més aspres i seques en vergers reproductius, fins al punt de superar en valor al dels millors terrenys destinats a cereals i a cultius similars. On abunden els cultius d'arbustos, les crisis són fàcilment alleugerades, més aprofitades les terres i on més recursos troba la població pagesa.

Els fruiters dels secans, en gran part del territori espanyol són els més indicats per a portar la major transformació agrària i econòmica als pobles rurals.

Cridem l'atenció sobre lo que es pot esperar d'aquestes plantacions i oferim planters de les varietats més apropiades per a establir-les, per sa millor adaptació, rendiments i resistència a les inclemències de les estacions i als paràsits.

L'admetller "DESMAY" mereix cada dia més particular predilecció per la major resistència als freds i gelades, lo qual el fa particularment recomanable en els llocs on les baixes temperatures són més de tèmper.

Si es té en compte el valor i consum creixent de l'ametlla, el mínim cost del establiment dels ametllers i que amb ells és relativament factible donar valor elevat a molts terrenys impropis per a altres cultius, es donarà a aquest arbre l'estimació de que és mereixedor.

PREUS:

DESMAY, FORÇA EXTRA

3 anys d'empelt, de 1'50 a 2 metres alçada i de 3 a 5 centímetres de circumferència, a

175 PESSETES EL 100

DESMAY: De 2 anys. Alçada, de 1'50 a 2 metres, a

125 PESSETES EL 100

PLANTER D'AMETLLERS,
per a la formació de vivers

EL CULTIVADOR MODERNO

TRAFALGAR, 76

(junt Arc del Triomf)

TELÈFON 1966 S. P.

/ APARTAT 625 /

BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

Les operacions fetes aquests dies han sigut cada una un graó de l'escala de la baixa; començarem la quinzena fent olis d'Aragó a 64 duros, i l'acabem que ni a 59 en volen; els de Burgos començaren a 62 i avui estan a 58; els de Tortosa, dolents, es feien segons acidesa a 54, i avui en igualtat de condicions no els volen pagar a 51, i amb totes les procedències ha passat igual; els fins andalusos es cotitzen a 55, els corrents de tres graus, a 51, i els de cinc, a 50.

En olis refinats d'oliva, poc s'ha fet, no obstant el poc que s'ha operat s'ha fet entre 57 i 58.

Els olis de llavors, també ens acompanyen en la baixa, es cotitza mani a entrega pel febrer a 215 pessetes 100 Kgs.

El olis de sulfur sofreixen també el mateix mal; els de baixa acidesa, màxim deu graus, es paguen a 175 i els de saboneria no arriben a 148 pessetes els 100 Kgs.

LISINI ANDREU

Cereals

Segons dades subministrades per l'Institut Internacional d'Agricultura de Roma, la situació mundial dels cereals en els grans centres de producció pot resumir-se de la següent manera:

Gairebé en tots els països d'Europa, el temps ha estat variable pel juny, amb aiguats freqüents, alguns d'ells acompanyats de pedregades, que han causat estralls locals; però en conjunt, la marxa de l'estació és estada més aviat favorable per al conreu de cereals, l'estat dels quals a primers de juliol, sols excepcionalment era inferior al del mes anterior.

Les previsions sobre les collites, en general, són quelcom superiors a la mitja, per més que no arribin a la de l'any anterior.

A grans trets podríem afirmar que a l'Europa septentrional, les collites han donat rendiments poc superiors al mitjà, que aquests han estat bons a l'Europa central i inferiors a l'Europa meridional i sub-oriental, on han degut patir particularment de la secada.

A les colònies franceses del Nord de l'Àfrica, la situació és com als països darrerament esmentats.

Al Canadà, on les superfícies sembrades de blat han disminuït del 4 % respecte l'any passat, els conreus, encara que endarrerits, tenien bon aspecte a primers de juliol; a mig mes, la situació seguia essent bona al Manitoba i bastant bona als districtes del Sud, però els districtes, centrals i septentrionals, grans productors, es notaven greus danys causats per la sequedat. La primera evolució oficial de producció començarà aquest gener.

Als Estats Units, les previsions sobre la nova collita, el primer de juliol darrer, eren millors que al primer de juny per tots els cereals, excepció feta del morenc. Les últimes notícies, en general, són favorables per a tots els cereals.

Del conjunt de notícies disponibles fins a la data, sembla confirmat que la producció de cereals de l'any en curs, resultarà a l'hemisferi septentrional inferior a la de l'any darrer a causa de la disminució de les superfícies sembrades a l'Amèrica del Nord, i de les condicions meteorològiques que en molts països han estat menys favorables que les de l'any passat.

Per ço que es refereix a l'hemisferi meridional, hi ha notícies que a Austràlia les pluges, fins ara, han estat suficients; les previsions són fins a la data, bones.

Les dades que fins ara posseïem de les produccions de 1924 indiquen una collita de 435 milions de quintars de blat contra 474 de l'any passat; 45 milions de quintars de sègol contra 44; per l'ordi 87 contra 100; i per la civada 214 contra 207.

Convé d'advertir que també a causa de l'endarreriment dels conreus que s'ha verificat en alguns països, falten les evaluacions d'alguns importants països productors.

Pot calcular-se, però, aproximadament, que els països compresos en els toltals indicats subministren, terme mig, el 65 % de la producció de l'hemisferi septentrional (excluida Rússia) pels blats, el 25 % per l'ordi i el 45 % per la civada.

LLUÍS MARSAL

Fruits secs

Com ja notàvem en la informació anterior, tant l'avellana com l'ametlla han continuat pujant.

L'avellana primera ha fet una puja molt important, car de 515 pessetes que valia al mes passat, ha anat en augment de tal manera, que avui val 50 pessetes més per 100 quilos. Les altres classes també han experimentat una puja igual.

L'ametlla també ha sofert una alça, encara que no tant considerable.

La mollar, seguint la fluctuació del gra peninsular, també ha pujat.

La Mallorca, per no ésser menys que les altres també es paga 10 pessetes més cara per sac de 50 quilos, continuant la situació amb tendència a pujar en tots els fruits secs.

Els pinyons segueixen encalmats.

Actualment es cotitzen els següents preus, sobre vagó estació Barcelona. Ametlla en gra: Llargueta propietari, a 600 pessetes; Esperança primera, a 600; ídem segona, a 586; comú, a 565; marcona, a 635; planeta, a 620; Mallorca escollida, a 623; ídem propietari, a 600; totes el sac de 100 quilos.

Mollar en closca: a 110 pessetes els 50 quilos.

Avellana en gra: primera, a 565; ídem segona, a 525; els 100 quilos. Avellana en closca: negreta extra, a 145; pessetes els 58 quilos. Garbellada, a 136; propietari, a 135.

Pinyons pelats: castellans, a 370 pessetes els 100 quilos.

E. HOMS

Llavor de Pirètre

escollida i pura, de Dalmàcia

Millor que la del país. Preus econòmics.
Descomptes a revenedors

Comandes a ANTONI MARCA
Rosselló, 192. - BARCELONA

NOTICIARI

Re població forestal. — La Direcció General d'Agricultura ha tramès al Govern Civil de Lleyda el projecte formulat per a corregir els torrents i repoblar llurs conques, a la part del Riu Noguera Pallaresa, corresponent als termes municipals de Gerri de la Sal, Behents, Montornès, Permea, Pobla de Segur, Claverol, Portoneda i Tàhu.

— *El temps regnant* a la Sagarra és humit, imperant la boira baixa, la qual ja abans de Nadal s'ha tornat gebradora, formant uns paisatges més o menys bells, però causant una gran trinxadissa de les branques dels arbres i trencant els fils del telèfon i de conduccions elèctriques.

— *Assemblea forestal.* A l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, es celebrà una important Assemblea de propietaris forestals, comptant-se entre ells molts de vinguts expressament d'algunes comarques catalanes, especialment de l'Empordà i la Selva, de la Plana de Vich i del Vallès.

L'objecte de l'Assemblea era tractar del R. D. del 3 del corrent aparegut a la *Gaceta* del 4 regulant l'aprofitament d'arbres de muntanya i ribera.

El President de l'Institut, explicà el seu criteri sobre el particular, llegint-se a continuació un escrit que l'Institut es proposa dirigir al Directori, en el qual es demana la derogació immediata del R. D. i s'analitza minuciosament el seu articulat per a demostrar que les seves prescripcions no s'ajusten als sistemes que es segueixen segons la diversa naturalesa dels boscos.

Prengueren part en la deliberació molts dels significats propietaris de boscos de Catalunya i representants d'algunes associacions agrícoles, aprovant-se per unanimitat l'escrit presentat a estudi dels reunits per la Junta de l'Institut i que fou elevat al govern.

— *Més sobre l'explotació de boscos.*—El president de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, ha rebut del governador civil una comunicació donant-li trasllat d'una altra del sots-secretari del Ministeri de Foment sobre l'assumpte dels aprofitaments d'arbres.

Segons aquestes comunicacions el sots-secretari de Foment no considera convenient proposar al Directori la suspensió del Reial decret limitant els aprofitaments en muntanyes de propietat particular, sense perjudici de respectar els actuals aprofitaments qualsevol que sigui la forma en què s'executin.

Afegeix que s'estudiaran amb ampli criteri de tolerància totes les indicacions que es facin abans de redactar les instruccions per a l'aplicació del R. D.

El president de l'Institut, considerant de suma importància les expressades manifestacions, per virtut de les quals podran continuar sense interrupció els actuals aprofitaments d'arbres, es complau en donar-les hi publicitat, a fi de calmar en part, l'ansietat dels propietaris forestals.

L'Institut ha editat la instància que sobre l'assumpte dirigí al Directori, havent començat el repartiment d'exemplars entre les Associacions agrícoles i altres organismes de tota Espanya.

— *A Tortosa hi ha gran alegrí.* — Sembla que es tracta d'elevaer aigua del riu Ebre a una alçada de 40 metres, per regar 2,510 hectàrees de terres de secà, avui quasi tot arbreries, que de tindre lloc el projecte es convertirien en fertilíssims camps d'horta.

Tenim entès que la companyia empresària, que correspon a les inicials S. F. C., és la que en l'actualitat explota unes mines de carbó de la conca de l'Ebre i és concessionària del port de Cádiz.

Hi ha gran entusiasme per constituir una Comunitat de Regants, convençuts els propietaris dels immensos beneficis que els reportarà el canvi de cultius.

— *Un nou mercat pel vins* sembla ésser Txeco-Eslovàquia. Els francesos i els italians se'l disputen, car uns i altres confien en aconseguir un bon consum.

Nosaltres, per ara, dormint.

— *Caceres de senglars.* D'algun temps ençà es donen batudes en recerca de senglars a les muntanyes properes a la Bisbal, Les Gabarres i Els Metges.

Dies enrera es cobrà un magnífic exemplar de 110 quilos de pes.

— *Avís als oliaires.* La Superioritat ha fet avinent a tots els fabricants d'oli l'obligació que tenen de presentar setmanalment una relació de les olives que molen diàriament i el preu que n'obtenen.

— *Més del conreu del tabac.* Segons xifres que ens han arribat a les mans, a Catalunya són ja uns 150 els agricultors que han sol·licitat autorització per assajar el cultiu del tabac, i a tot Espanya puja aquesta xifra fins a prop dels tres milers.

— *Notes sucreres.* Durant el mes passat tingué lloc al Sindicat de Balaguer una reunió de cultivadors de remolatxa, els quals acordaren per unanimitat presentar un prec a la Societat General Sucrera perquè hom els indemnitzí amb una quantitat per haver tingut de collir massa tard; que es posi una altra casa de bàscula per a facilitar més la recepció, i que es deixi sense efecte el descoronament. Així mateix es pregà que s'elevés el preu-típus per les altres campanyes.

— *Bons averanys.* Degut a fortes pluges hagudes lloc en el passat desembre, ens diuen que al Pla d'Urgell, els terrenys han quedat molt ben preparats per a les propres collites.

— *Per als exportadors.* Pel Consol de Noruega s'ha comunicat oficialment a les Cambres de Comerç que des del dia d'any nou la capital d'aquell Estat canviarà el nom que fins ara havia usat, de Cristiania pel de Oslo.

— *El temps,* ha refrescat força durant la quinzena, registrant-se algunes nevades especialment a la Catalunya Alta. Les terres per un general es presenten ben assaonades i com joïoses de portar dintre el seu sí el gra que els han confiat i que ha de pregonar la seva fertilitat.

Les matinades són fredes i es produeixen sovint algunes glaçades.

Bibliografia

COMO SE LEVANTA UN PLANO, per *J. Pascual Dodero*. «Catecismos del agricultor y del ganadero». Madrid, Calpe, 1924. Pts. 0'50.

Utilíssim fulletó il·lustrat amb dotze figures demostratives perquè els pràctics del camp puguin obtenir per sí mateixos la representació gràfica de llurs finques.

FLORES EN TIESTO, per *J. Santamaría* i *J. Amargan*. «Catecismos del agricultor y del ganadero». Madrid, Calpe, 1924. Pts. 0'50.

Dóna normes per a la plantació i cura de les plantes d'ornament en testos i conté una descripció de les principals i una extensa relació de les que poden conrear-se, donant les dades útils necessàries, com són època de sembra, transplantament, floració, etc.

MEDICIONES Y AFOROS AGRÍCOLAS, per *Zacarias Salazar*. «Catecismos del agricultor y del ganadero». Madrid, Calpe, 1924. Pts. 0'50.

Exposa les fórmules i procediments més ràpids i còmodes perquè l'agricultor pugui, ell mateix, fer les mesuracions i càlculs més corrents en les pràctiques agrícoles i en les transaccions dels productes del camp.

TRIQUINA Y SOLITARIA, per *Sadi de Buen*. «Catecismos del agricultor y del ganadero». Madrid, Calpe, 1924. Pts. 0'50.

Completíssima recopilació de consells higiènics fonamentals en la biologia d'aquests paràsits que amb tanta freqüència són trasmesos pels animals.

ORDEÑO Y CONSERVACIÓN DE LA LECHE, per *Manuel Medina*. «Catecismos del agricultor y del ganadero». Madrid, Calpe, 1924. Pts. 0'50.

Guia indispensable per a obtenir una millor conservació de la llet fins al moment de la venda, fonamentada en la tècnica del munyir i en l'emprament de mètodes de conservació de fàcil aplicació al camp.

COMERCIO DE VINOS, per *G. Bernacer*. «Catecismos del agricultor y del ganadero». Madrid, Calpe, 1924. Pts. 1.

Catecisme doble que conté tot el que pot interessar al productor i al negociant de vins, des de la tecnologia comercial del vi, conservació, millorament, etc., fins a les característiques dels mercats nacionals i estrangers.

NOTE DI OLEIFICIO, per F. Bracci. Piccola biblioteca dell'olivicultore. Roma, 1924.

El Prof. Bracci, que és un dels tècnics italians més reputats, ha escrit per encàrrec de la benemèrita associació dels olivicultors italians, una petita guia, preciosa, per la fabricació d'olis, resumint en 28 planes denses però clares, tota la tècnica moderna.

R. S.

CONSULTORI

En aquesta secció es respondrà gratuïtament i per torn rigorós, a totes les consultes que facin els llegidors

F. S., FIGUEROLA. — No hem publicat a la nostra revista, sobre l'argument, cap altre article sinó els que vostè ja coneix. Esperem, però, poder-ne publicar d'altres.

M. V., TERRASSA. — És sempre preferible d'enterrar els adobs algun temps abans de la sembra, sobretot quan es tracta de fems. Les quantitats que indica són suficients.

2. En el seu terreny calcari, pot fer tots els conreus d'hortalisses que vulgui mentre disposi d'aigua suficient per regar. En cas contrari caldrà que es limiti a produir hortalisses primerenques de primavera.

L. T., PRAT. — És un xic difícil de poder-li indicar una marca d'incubadora, sobretot volent-la com la vol tan bona. A nosaltres les millors ens semblen les de termo-sifó i d'escalfament elèctric, perquè són més senzilles.

No sabem veure per què les de cent ous no han d'ésser bones. El que hi ha és que són un xic més empipadores de curar que les grans a causa de llur massa. Pel demés, si hom no les abandona, van bé igualment.

M. M., TERRASSA. — Si les seves gallines fan els ous sense closca i si es mengen els ous, vol dir que llur alimentació és defectuosa, mal equilibrada.

Afegeixi al menjar que els dona un xic de carbonat de calç (pols de màrmol) que els permetrà de formar la closca.

Per evitar que mengin els ous dongui's-hi matèries nitrogenades com sang seca, farina de carn o de peix, etc.

T. A., CIUTAT. — Hem pres nota de la seva observació, que agraïm ben cordialment i que procurarem aprofitar aviat.

R. S.

Publicacions Agrícoles "CALPE"

CATECISMES DE
L'AGRICULTOR
I EL RAMADER

Medalla d'or en el Concurs
Nacional de Ramaderia, 1922.

La primera biblioteca escrita
per a Espanya i països americans.

PUBLICATS BAIX

LA DIRECCIÓ DE

LLUÍS DE HOYOS SÁINZ

Els Catecismes de l'Agricultor i el Ramader, fullatons d'Agricultura popular i pràctiques agrícoles i pecuàries, constent de 32 pàgines, de 190 per 135 mm., amb tipus de lletra molt clar, llegible i profusament il·lustrats en el text i amb làmines en negre i en color.

A MADRID, «Casa del Libro», Avda. Pi i Margall, 7, i a BARCELONA, carrer Mallorca, 460

Aquesta Revista serveix als seus subscriptors les Publicacions Agrícoles «CALPE»

80 CATECISMES PUBLICATS

Sèries IV a VI — Agricultura general, patologia vegetal y cultius herbacis. Preu de cada número : 50 cèntims

10. - Los Abonos baratos. — J. M.ª de Soroa.
11. - El Barbecho. — G. Matallana.
12. - Los Abonos del Trigo. — J. Navarro de Palencia.
13. - Cultivo del secano Español. — Z. Salazar.
14. - Como se elige un arado. — J. de C. Lapazarán.
47. - Abonos del olivo. — R. López Mateo.
48. - Como se compra un Abono. — M. García Luzón.
15. - Esterilidad de las flores. — L. Navarro.
16. - Enfermedades criptogámicas de la remolacha. — R. González Frago.
17. - Roedores del campo y de los almacenes. — A. Cabrera.
- 49-50. - Formulario de terapéutica vegetal. — A. Azanza.
51. - El odium y el mildiu. — J. Sancho Adellac.
18. - El lupulo y su cultivo. — J. Hernández Robredo.
19. - La Berza: Variedades y cultivo. — L. de Hoyos Sáinz.
20. - El Garbanzo: Cultivo y Comercio. — E. Vellido.
52. - Remolacha forrajera. — M. Naredo.
- 53-54. - La Avena: Variedades y cultivo. — V. Odriozola.

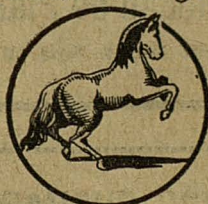
D'ací i d'allà

Magazine mensual

AQUEST magazine és la crònica vivent de tots els fets per qualsevol concepte memorables i curiosos, els esports, les modes, les curiositats científiques, etc., etc.
L'exemplar: 1'50

LINIMENTO ALONSO OJEA PARA Caballos, Mulos y Asnos.

No mas fuego ni señales en la piel.

Vejigatorio y resolutivo el mas activo y económico de cuantos se conocen. No deja la marca mas leve en la piel. Se garantizan sus efectos y actividad.

Se envia un frasco de muestra a los Sres. Veterinarios que lo pidan.

DEPOSITARIOS: J. URIACH Y C^a (S. EN C.)
BRUCH, 49. — BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

AGRO IBÈRICA, S. A.

BARCELONA

**SOFRES de
totes classes
per a l'Agrí-
cultura i
Indústria**

Nou de San Francesc, 34, pral.
Telèfon A. 2514

Fàbrica i mo-
lins a Vilafran-
ca del Penadès

Soldadures Especials a baixa temperatura

MARQUES:

"Laffitte"

"Roig"

"Delmas"

"Ligot"

§

Plaques i pols per a soldar els ferros i els cers - Plaques per a soldar les serres de cinta. Pols per a soldar substituint el bòrax - Barreta per a soldar, més fusible que el llautó. «Unifont», pasta per a soldar el ferro colat - Pols per a trempar a foc llure - Soldadura completa, s'usa sense bòrax - «Àncora», metalls antifricció - «Fontogene», barreta de suplement per al ferro colat - Ferro de soldar, per gas - «Superflux», desoxidant per a tots els metalls. «Zeca», soldadura per a l'alumini - «Electra», pasta a l'estany, per a metalls

Fàbrica a Tarragona

Sociedad de Placas y Polvos para Soldar, S. A.

Domicili Social: Pere IV, 77. - BARCELONA - Telèfon 636-S. M.

J. ROIG CHOVAR

Muntaner, 53-Tel. 2390-A
BARCELONA

■ ■ ■

BOMBES

TUBERIES - MOTORS

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

SULFATADORA BACCHUS a 70 pts. una

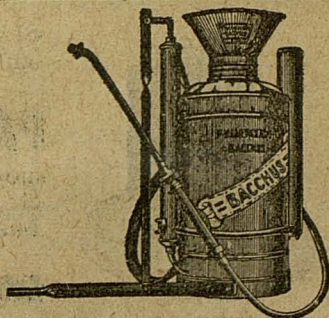
ENSOFRADORES de motxila
MÀNEGUES per a arbres, etc.

DEMANEU PREU I CATALEG

CONSTRUCTOR C. CIVIL

Alfonso XII, 66 - Telèfon 2217 G - BARCELONA

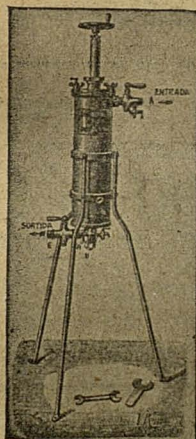
Descompte a Cambres i Sindicats Agrícoles

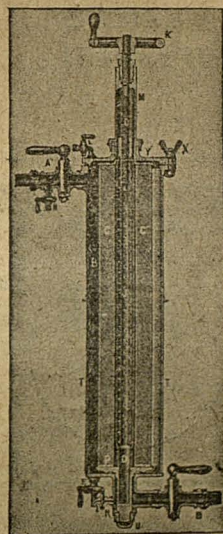
Maquinària i aparells per a l'agricultura

PERE PARÉS

Passeig Duana, 15
Barcelona

Diversitat de models i
tamanys de **FILTRES**
«SIMONETON» per a
vins i mares : Filtre
«Universal» per a vins,
licors, alcohol, etc., re-
gulable; funciona amb
discos de cotó que es
renten i tornen a ser-
vir, per tant, no hi ha
gasto d'entreteniment,
com de paper amianto,
etcètera, etc.

ASSECADORS

per a productes agrícoles

Demanint-se
detalls i
pressupostos

Maquinària : Subministres industrials

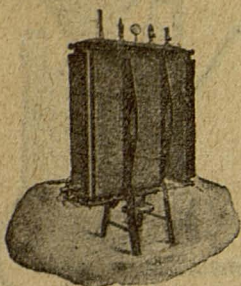
Mallorca, 280
Llúria, 100
BARCELONA

C. A. Gullino, Ing.

Agència Tècnica General

Telèfon 1066 G
Telegrams:
"Gullinoatg"

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

Si voleu conservar bé els vostres vins, lluitau contra les malalties, atureu l'augment de l'acidesa volàtil amb el

PASTORITZADOR DEPATY

model 1924, sobre peus o rodes. Aparell el més perfeccionat. Gran rendiment. Absolutament eficaç. Operant molt fàcilment i ràpidament netejable.

Max Depaty, de París

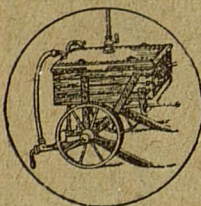
Bàscula portàtil VILA

BEZIEERS
(França)

EXACTITUD
PRÁCTICA
ECONÒMICA

Filtres PINEL

Brillantor
perfecta
dels vins

— Molt sòlid —
Preu reduït

PRODUCTES ENOLÒGICS

DE LA MOLT ACREDITADA CASA

J. LAFFORT & Co
de BURDEOS

Anti-ferments, tanins,
Coles de peix, gelatines
Clarificants, Sabes, etc.

Representant: **PERE SANS** - Lleona, 13, entl. - Barcelona

VITTORIO SERRA

Carrer Viladomat, 126 - Telèfon 937 H.

Drogues i Productes químics
Productes enològics, especialitat
en colors inofensius per a vi
Sofre, importació directa d'Itàlia

Representant general i depòsitari dels Productes insecticides Anticriptogàmics de la

Societat Eléctrica i Electroquímica de "Caffaro" :: Seu a Milà (Itàlia)

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

BOMBES CENTRÍFUGUES

GRUPS TRANSPORTABLES
especialment indicats per a recs

SISTEMA

HARDOLL

mogudes per
corretja o di-
rectament,
acoblades a
motor elèc-
tric o motor
de benzina

BOMBES
D'ENCEBAT AUTOMÀTIC

Les bombes **HARDOLL** NO
PORTEN premsa-estopes i
van amb coixinets de boles

Demaneu catàlegs i preus a

FILL D'EMILI BRUGUERA

Riereta, 28
Barcelona

LLAVORS PER
A FARRATGES
DE PURESA I
GERMINACIÓ
GARANTITZADA

XANCO I CALVIS

Baillèn, 2, entl.
BARCELONA

No compreu sense demanar
preus a aquesta casa

Compagnie Minière & Metallurgique d'Auzon, S. A.

PARIS

**PRODUCTES INSECTICIDES
PER A LA AGRICULTURA**

ARSENIATS DE SOSA TOTES
GRADUACIONS :: ARSENIAT DE
CALÇ :: ARSENIAT DE PLOM
ARSENIAT DE POTASSA :: ACE-
TAT DE PLOM NEUTRE
:: BOUIAE D'AUZON ::

Agent-Depositari exclusiu:

M. A. PLANAS

Establert-Juliol 1824

Comerc al per Major de Drogues
Productes Químics, Herboristes i
Productes Colonials

Passeig de la Indústria, 32
Direcció Teleg.: "MAPLANAS"
B A R C E L O N A

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

ALTHEIN

Pinso melassat sec per a tota mena de bestiar - Rendeix la major utilitat per a l'engreix i la producció de llet

Es un excel·lent complementari per al cas de treballs de fatiga

L'Althein està exempt de tota generació patògena i és presentat com un segó.

Composició promitjana i comparada

	Althein	Ordi	Civada	Blat de moro	Gar-rofa
	%	%	%	%	%
Aigua.	3'56	14'—	12'40	12'70	13'—
Greixos	0'59	2'30	5'20	4'70	0'50
Cel·lulosa	9'85	4'90	11'20	2'30	9'10
Matèries amilàcies	65'39	66'10	57'80	68'60	69'97
Matèries proteïques.	12'22	10'—	10'40	10'10	5'08
(D'aquestes el 8'52 % és albúmina pura)					
Cendres.	8'39	2'70	3'—	1'60	2'35
(El 0'15 % d'aquestes cendres és àcid fosfòric assimilable)					
	100'00	100'00	100'00	100'00	100'00

(Anàlisi de l'Institut d'Inspecció i Comprovació de Leipzig).

L'Althein és, doncs, un producte de gran nutrició que, barrejant-lo amb el pinso de grans, n'augmenta el rendiment.

És interessant remarcar que l'Althein conté en la seva constitució, un 10 % menys d'aigua que les altres substàncies **i això fa que sigui un 10 % més bon preu.**

Dosi per a barrejar per meitat amb els grans

QUILOS

Cavalls grans	(pesant de 650 a 800 quilos)	2'500
» mitjans	» 500 a 650 »	2
» petits	» 350 a 500 »	1'500
Bous d'engreix		2'500
» de treball		2'500
Vaques de llet		2
Vedelles.		0'250 a 1'200
Bens.		0'075 a 0'250
Moltons d'engreix		0'075 a 0'300
Porcs	(per 100 quilos de pes)	1'

Per a donar-lo es reparteix amb els pinsos del dia, **substituint una part de l'aliment ordinari per l'Althein corresponent.**

és convenient humitejar-lo una mica abans de donar-lo per a que no sigui tan eixut.

L'Althein és ensacat a 80 quilos.